୩-୧୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓଁ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ମଧୁବନ

"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:—ତୁମେମାନେ ହିଁ ସତ୍ୟ ଅଲୌକିକ ଜାଦୁକର ଅଟ, ତୁମକୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରିବାର ଜାଦୁ ଦେଖାଇବାକୁ ହେବ''।

ପ୍ରଶ୍ନ:- ଭଲ ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କର ଲକ୍ଷଣ କ'ଣ ହୋଇଥିବ ?

ଉତ୍ତର:- ସେମାନେ ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ୍ ହେବାର ଅର୍ଥାତ୍ ବିଜୟ ମାଳାରେ ଆସିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖିଥିବେ। ସେମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ଏକମାତ୍ର ବାବାଙ୍କର ହିଁ ସ୍ମୃତି ରହିଥିବ। ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧରୁ ବୁଦ୍ଧିଯୋଗ ତୁଟାଇ ଜଣଙ୍କ ସହିତ ହିଁ ପ୍ରୀତି ରଖିବେ। ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥୀ ହିଁ ମାଳାର ଦାନା ହେବେ।

ଓଁ ଶାନ୍ତି। ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ଆତ୍ମିକ ପିତା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି। ଏବେ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନ ଜାଦୁକର—ଜାଦୁକରନୀ ହୋଇଯାଇଛ ସେଥିପାଇଁ ବାବାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜାଦୁକର କହୁଛନ୍ତି। ଏପରି କେହି ଜାଦୁକର ନଥିବେ— ଯିଏକି ମନୁଷ୍ୟକୁ ଦେବତା କରିଦେବେ। ଏହା ଜାଦୁଗରୀ ଅଟେ ନା। କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ରୋଜଗାର କରାଇବାର ତୁମେ ରାସ୍ତା ବତାଉଛ। ସ୍କୁଲ୍‌ରେ ଶିକ୍ଷକ ମଧ୍ୟ ରୋଜଗାର କରିବା ଶିଖାଇଥାନ୍ତି। ପାଠପଢା ରୋଜଗାର ଅଟେ ନା। ଭକ୍ତିମାର୍ଗର କଥା ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ଶୁଣିବା, ଏହାକୁ ପାଠପଢା କୁହାଯିବ ନାହିଁ। ଏଥିରୁ କୌଣସି ଆମଦାନୀ ହୁଏ ନାହିଁ, କେବଳ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ ହୁଏ। ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରି, ମନ୍ଦିର ତିଆରି କରି, ଭକ୍ତି କରି-କରି ତୁମେ କେତେ ପଇସା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଦେଇଛ। ଶିକ୍ଷକ ରୋଜଗାର କରିବାର ରାସ୍ତା ବତାଇଥା'ନ୍ତି। ଶରୀର ନିର୍ବାହ ହୋଇଥାଏ ନା। ତୁମମାନଙ୍କର ପାଠପଢା କେତେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ। ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପଢିବାକୁ ହେବ। ତୁମେ ପିଲାମାନେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା କରୁଛ। ସେହି ପାଠପଢା ଦ୍ୱାରା ବାରିଷ୍ଟର ଆଦି ହେବ, ତାହା ପୁଣି ଗୋଟିଏ ଜନ୍ମ ପାଇଁ। ସେ ପାଠପଢା ଏ ପାଠପଢାରେ ରାତି-ଦିନର ଫରକ ରହିଛି ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଶୁଦ୍ଧ ନିଶା ରହିବା ଦରକାର। ଏହା ଗୁପ୍ତ ନିଶା ଅଟେ। ବେହଦ ବାବାଙ୍କର କମାଲ ଅଟେ। କିପରି ରୁହାନୀ ଜାଦୁ ଅଟେ। ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ସତ୍ତ୍ୱପ୍ରଧାନ ହୋଇଯା'ନ୍ତି। ଯେପରି ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ କହିଥା'ନ୍ତି ନା— ତୁମେ ଭାବ ମୁଁ ମଇଁଷି... ଏପରି ଭାବି ଜଣେ କୋଠରୀରେ ବସିଗଲା। କହିଲା ମୁଁ ମଇଁଷି, କୋଠରୀରୁ ବାହାରିବି କିପରି ? ଏବେ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ପବିତ୍ର ଆତ୍ମା ଥିଲ, ଏବେ ଅପବିତ୍ର ହୋଇଛ ପୁଣି ବାବାଙ୍କ ସ୍ମୃତି ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ। ଏହି ଜ୍ଞାନକୁ ଶୁଣି ନରରୁ ନାରାୟଣ ଅଥବା ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହୋଇଯାଉଛ। ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ହେବ ନା। ତୁମେ ଏବେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ଦୈବୀ ସାମ୍ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ। ବାବା କହୁଛନ୍ତି— ଏବେ ମୁଁ ଯାହା ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ହେଉଛି ଏହା ଠିକ୍ ନା ଶାସ୍ତ୍ରର ମତ ଠିକ? ନିର୍ଣ୍ଣୟ କର। ଗୀତା ହେଉଛି ସର୍ବଶାସ୍ତ୍ର ଶିରୋମଣୀ ଶ୍ରୀମଦ୍ ଭଗବତ ଗୀତା। ଏହା ସ୍ୱତନ୍ତ୍ର ରୂପେ ଲେଖାଯାଇଛି। ତେବେ ଭଗବାନ କାହାକୁ କୁହାଯିବ ? ନିଶ୍ଚୟ ସମସ୍ତେ କହିବେ—ନିରାକାର ଶିବ। ଆମେ ଆତ୍ମାମାନେ ତାଙ୍କର ସନ୍ତାନ ଭାଇ ଭାଇ ଅଟୁ। ସେ ଏକମାତ୍ର ପିତା ଅଟନ୍ତି। ବାବା କହୁଛନ୍ତି ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପ୍ରେମିକା ଅଟ, ପରମାତ୍ମା ପ୍ରେମିକକୁ ମନେ ପକାଉଛ କାହିଁକି ନା ମୁଁ ହିଁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଇଥିଲି, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ତୁମେ ବାସ୍ତବରେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେଉଛ। ସେମାନେ କହିଦେଉଛନ୍ତି ଯେ ଆମେ ସତ୍ୟ ନାରାୟଣ କଥା ଶୁଣୁଛୁ। ଏକଥା କେହି ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ଆମେ ନରରୁ ନାରାୟଣ ହେବୁ। ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଜ୍ଞାନର ତୃତୀୟ ନେତ୍ର ଦେଉଛନ୍ତି, ଯାହାଦ୍ୱାରା ଆତ୍ମା ସବୁ କିଛି ଜାଣି ଯାଉଛି। ଶରୀର ବିନା ଆତ୍ମା କଥା କହିପାରିବ ନାହିଁ। ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ରହିବା ସ୍ଥାନକୁ ନିର୍ବାଣଧାମ କୁହାଯାଉଛି। ତୁମକୁ ଏବେ ଶାନ୍ତିଧାମ ଏବଂ ସୁଖଧାମକୁ ମନେ ପକାଇବାକୁ ହେବ। ଏହି ଦୁଃଖଧାମକୁ ବୁଦ୍ଧିରୁ ଭୁଲିବାକୁ ହେବ। ଆତ୍ମାକୁ ଏବେ ଜ୍ଞାନ ମିଳିଛି— ଠିକ୍ କ'ଣ, ଭୁଲ୍ କ'ଣ ? କର୍ମ, ଅକର୍ମ, ବିକର୍ମର ରହସ୍ୟକୁ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଇଛନ୍ତି। ବାବା

ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି ଏବଂ ସନ୍ତାନମାନେ ହିଁ ଜାଣୁଛନ୍ତି । ଅନ୍ୟ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ହିଁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହିପରି ଡ୍ରାମା ତିଆରି ହୋଇଛି । ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କର କର୍ମ ବିକର୍ମ ହେଉଛି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହେଉଛି । କେହି ଯଦି ପଚାରନ୍ତି ସେଠାରେ କ'ଣ ପିଲା ଜନ୍ମ ହେଉ ନାହାଁନ୍ତି ? ତେବେ କୁହ, ତାକୁ ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଏ, ତେଣୁ ସେଠାରେ ୫ ବିକାର କେଉଁଠାରୁ ଆସିବ । ଏହା ବହୁତ ସାଧାରଣ କଥା । ବାବା ବସି ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ଯିଏ ଠିକ୍ ଭାବୁଛନ୍ତି ସେ ତୁରନ୍ତ ଧାରଣ କରନ୍ତି । କେହି ନ ବୁଝିଥିଲେ ମଧ୍ୟ, ଆଗକୁ ଗଲେ ବୁଝିଯିବେ । ଅଗ୍ନୀଶିଖା ପାଖକୁ ପତଙ୍ଗ ଆସିଥା'ନ୍ତି । ଚାଲିଯାଇ ପୁଣି ଆସିଥାନ୍ତି । ବାବା ମଧ୍ୟ ଅଗ୍ନୀ ଶିଖା ସମ ଅଟନ୍ତି । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆ ଜଳି ଭସ୍ମ ହୋଇଯିବ । ଏକଥା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଯାଉଛି— ବାକି କୌଣସି ନିଆଁ ଆଦିର କଥା ନାହିଁ । ତାହା ତ' ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ଅଗ୍ନୀଶିଖାରେ ବହୁତ ପତଙ୍ଗ ପଡି ଜଳିଥା'ନ୍ତି । ଦୀପାବଳୀରେ କେତେ ଛୋଟ-ଛୋଟ ପୋକ ଜନ୍ମ ହୁଅନ୍ତି ପୁଣି ମରିଯାଇଥା'ନ୍ତି । ଜନ୍ମନେଲେ ଓ ମଲେ । ବାବା ମଧ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଯେଉଁ ଆତ୍ମା ଅନ୍ତ ସମୟରେ ଆସି ଜନ୍ମ ନେଇ ପୁଣି ମରିଯିବେ ଏହା ଯେପରି ମଶାଙ୍କ ସଦୃଶ ଜୀବନ ହୋଇଗଲା । ବାବା ସମ୍ପ□ ଦେବା ପାଇଁ ଆସିଛନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରି ସମ୍ମାନର ସହିତ ପାସ ହେବା ଉଚିତ୍ । ଭଲ ଛାତ୍ରମାନେ ବହୁତ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ମାଳା ସମ୍ମାନର ସହ ପାସ୍ ହୋଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ଅଟେ । ଯେତେ ସମ୍ଭବ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଚାଲ । ବିନାଶକାଳେ ବିପରୀତ ବୁଦ୍ଧି କହିଥାନ୍ତି । ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ ତୁମେ ବୁଝାଇପାରିବ । ଆମର ବାବାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରୀତୀ ବୁଦ୍ଧି ରହିଛି । ଏକା ବାବାଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆମେ କାହାକୁ ମନେ ପକାଉ ନାହୁଁ । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେହ ସହିତ ଦେହର ସବୁ ସମ୍ବନ୍ଧକୁ ଭୁଲି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ବହୁତ ମନେ ପକାଇଥା'ନ୍ତି— ହେ ଦୁଃଖହ□ା, ସୁଖକ□ା... ତେବେ ନିଶ୍ଚୟ ବାବା ସୁଖଦାୟୀ ଅଟନ୍ତି ନା । ସ୍ୱର୍ଗକୁ ସୁଖଧାମ କୁହାଯାଉଛି । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି ମୁଁ ଆସିଛି ପବିତ୍ର କରିବା ପାଇଁ । ଯେଉଁ ସନ୍ତାନମାନେ କାମ ଚିତା ଉପରେ ବସି ଭସ୍ମ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଆସି ଜ୍ଞାନର ବର୍ଷା କରୁଛି । ତୁମମାନଙ୍କୁ ଯୋଗ ଶିଖାଉଛି— ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ ତେବେ ବିକର୍ମ ବିନାଶ ହେବ ଏବଂ ତୁମେ ପରିସ୍ତାନର ମାଲିକ ହୋଇଯିବ । ତୁମେ ମଧ୍ୟ ଜାଦୁକର ଅଟ ନା । ପିଲାମାନଙ୍କର ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍— ଏହା ଆମର ସତ୍ୟ ଜାଦୁଗରୀ ଅଟେ । କେହି-କେହି ବହୁତ ଭଲ ହୋସିଆର ଜାଦୁକର ଥାନ୍ତି । କ'ଣ କ'ଣ ସବୁ ଜିନିଷ ବାହାର କରିଥାନ୍ତି । ଏହି ଜାଦୁଗରୀ ପୁଣି ଅଲୌକିକ ଅଟେ ଅର୍ଥାତ୍ ଜଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ କେହି ଶିଖାଇ ପାରିବେ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେଉଛୁ । ଏହି ଶିକ୍ଷା ନୂଆ ଦୁନିଆ ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ । ତାହାକୁ ସତ୍ୟଯୁଗୀ ନୂଆ ଦୁନିଆ କୁହାଯାଉଛି । ଏବେ ତୁମେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏହି ପୁରୁଷୋ□ମ ସଂଗମଯୁଗ ବିଷୟରେ କାହାକୁ ଜଣା ନାହିଁ । ତୁମେ କେତେ ଉ□ମ ପୁରୁଷ ହେଉଛ । ବାବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେ ଟିଚର ଭଉଣୀ ମାନେ ଯେତେବଳେ କ୍ଲାସ୍‌ରେ ବସୁଛ ତୁମର କାମ ହେଉଛି ପ୍ରଥମେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସାବଧାନ କରାଇବା । ଭାଇ-ଭଉଣୀମାନେ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବସ । ଆମେ ଆତ୍ମା ଏହି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଦ୍ୱାରା ଶୁଣୁଛୁ । ୮୪ ଜନ୍ମର ରହସ୍ୟ ମଧ୍ୟ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । କେଉଁ କେଉଁ ମନୁଷ୍ୟ ୮୪ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି ? ସମସ୍ତେ ତ' ନେବେ ନାହିଁ । ଏହା ଉପରେ ମଧ୍ୟ କାହାର ଖିଆଲ ଚାଲୁ ନାହିଁ । ଯାହା ଶୁଣୁଛନ୍ତି ସତ ବୋଲି କହିଦେଉଛନ୍ତି । ହନୁମାନ ପବନରୁ ବାହାରିଲେ— ସତ । ପୁଣି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଏପରି କଥା ଶୁଣାଇଥାନ୍ତି ପୁଣି ଶୁଣି ସତ୍-ସତ୍ କରି ଚାଲିଥାନ୍ତି ।

ଏବେ ଭୁଲ୍ ଠିକ୍ ବୁଝିବା ପାଇଁ ତୁମକୁ ଜ୍ଞାନ ଚକ୍ଷୁ ମିଳିଛି, ତେଣୁ ସଠିକ୍ କର୍ମ କରିବା ଉଚିତ୍ । ତୁମେମାନେ ବୁଝାଉଛ ଯେ ଆମେ ବେହଦ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଏହି ସମ୍ପ□ ନେଉଛୁ । ତୁମେ ସମସ୍ତେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ବାବା ସବୁ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ବ□ମାନ ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବ ।

ଆତ୍ମାରେ ହିଁ ସଂସ୍କାର ରହିଛି । ଆତ୍ମା ସଂସ୍କାର ନେଇଯାଇଥାଏ, କାହାର ଛୋଟ ବୟସରୁ ବହୁତ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ହୋଇଥିଲେ ବୁଝାଯାଏ ଇଏ ପୂର୍ବ ଜନ୍ମରେ ଏପରି କୌଣସି ଭଲ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି । କେହି କଲେଜ ଆଦି ତିଆରି କଲେ ବୁଝାଯିବ ଇଏ ପର ଜନ୍ମରେ ଭଲ ପାଠ ପଢିବେ । କର୍ମର ହିସାବ-କିତାବ ରହିଛି ନା । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ବିକର୍ମର କଥା ନାହିଁ । କର୍ମ ତ ନିଶ୍ଚୟ କରିବେ । ରାଜକାର୍ଯ୍ୟ କରିବେ, ଖାଇବେ ପିଇବେ କିନ୍ତୁ ଓଲଟା କର୍ମ କରିବେ ନାହିଁ । ତାକୁ ହିଁ ରାମରାଜ୍ୟ କୁହାଯିବ । ଏଠାରେ ରାବଣ ରାଜ୍ୟ ରହିଛି । ଏବେ ତୁମେ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ରାମରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ କରୁଛ । ତାହା ହେଉଛି ନୂଆ ଦୁନିଆ । ପୁରୁଣା ଦୁନିଆରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଛାଇ ପଡିନଥାଏ । ଲକ୍ଷ୍ମୀଙ୍କର ଜଡ ଚିତ୍ର ରଖିଲେ ଛାଇ ପଡିବ, ଚୈତନ୍ୟର ପଡିପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣିଛ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପୁନର୍ଜନ୍ମ ନେବାକୁ ପଡିବ । କୂଅରୁ ପାଣି କାଢିବାର ଏକ ବିଧି ଅଛି ନା । ଚକି ଅନବରତ ଘୂରୁଥାଏ । ଏହିପରି ତୁମର ଚକ୍ର ଘୂରୁଛି । ଏହା ଉପରେ ଦୃଷ୍ଟାନ୍ତ ବୁଝାଯାଉଛି । ପବିତ୍ରତା ହିଁ ସବୁଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । କୁମାରୀ ପବିତ୍ର ହୋଇଥିବାରୁ ସମସ୍ତେ ତା'ର ପାଦ ତଳେ ପଡିଥା'ନ୍ତି । ତୁମେ ହେଉଛ ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମାକୁମାର ଓ କୁମାରୀମାନେ । ପ୍ରାୟତଃ କୁମାରୀମାନଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଅଧିକ। ସେଥିପାଇଁ ଗାୟନ ରହିଛି କୁମାରୀ ଦ୍ୱାରା ବାଣ ମାରିଲେ । ଏହା ହେଉଛି ଜ୍ଞାନବାଣ । ତୁମେ ସ୍ନେହର ସହିତ ବସି ବୁଝାଉଛ । ବାବା ସଦ୍‌ଗୁରୁ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି । ସେ ସମସ୍ତଙ୍କର ସଦ୍‌ଗତି ଦାତା ଅଟନ୍ତି । ଭଗବାନୁବାଚ— ମନମନାଭବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ମନ୍ତ୍ର ଅଟେ ନା । ଏଥିରେ ହିଁ ମେହନତ ରହିଛି । ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ଭାବି ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଅ । ଏହା ହେଉଛି ଗୁପ୍ତ ମେହନତ । ଆତ୍ମା ହିଁ ତମୋପ୍ରଧାନ ହୋଇଛି ଆତ୍ମାକୁ ପୁଣି ସ□ପ୍ରଧାନ ହେବାକୁ ପଡିବ । ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି— ଆତ୍ମା ଏବଂ ପରମାତ୍ମା ଅଲଗା ରହିଲେ ବହୁକାଳ... ଯିଏ ପ୍ରଥମେ ଅଲଗା ହୋଇଛନ୍ତି, ତାଙ୍କ ସହିତ ପ୍ରଥମେ ମିଶିବେ । ସେଥିପାଇଁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ତାନମାନେ । ବାବା ଜାଣିଛନ୍ତି କେବେଠାରୁ ଭକ୍ତି ଆରମ୍ଭ ହେଲା । ଅଧାକଳ୍ପ ଜ୍ଞାନ, ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତି । ଦିନ ରାତି ୨୪ ଘ□। ମଧ୍ୟରେ ୧୨ ଘ□। ଏ.ଏମ୍. ଏବଂ ୧୨ ଘ□। ପି.ଏମ୍ ହୋଇଥାଏ । କଳ୍ପ ମଧ୍ୟ ଅଧା-ଅଧା ଅଟେ । ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ଦିନ, ବ୍ରହ୍ମାଙ୍କର ରାତି ପୁଣି କଳିଯୁଗର ଆୟୁ ଏତେ ଲମ୍ବା କାହିଁକି କରିଦେଇଛନ୍ତି ? ଏବେ ତୁମେ ଠିକ୍-ଭୁଲ୍ ବତାଇପାରିବ । ସବୁ ଶାସ୍ତ୍ର ହେଉଛି ଭକ୍ତିମାର୍ଗର । ପୁଣି ଭଗବାନ ଆସି ଭକ୍ତିର ଫଳ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭକ୍ତମାନଙ୍କର ରକ୍ଷକ କୁହାଯାଇଥାଏ ନା । ଆଗକୁ ଗଲେ ତୁମେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସ୍ନେହର ସହିତ ବସି ବୁଝାଇବ । ତୁମେ ଦେଉଥିବା ଫର୍ମ ସେମାନେ ପୁରଣ କରିବେ ନାହିଁ । ମାତା-ପିତାଙ୍କ ନାମ ଲେଖିବେ ନାହିଁ । କେହି କେହି ମଧ୍ୟ କହିଥା'ନ୍ତି । ବାବା ଯାଇ ପଚାରୁଥିଲେ— କାହିଁକି ସନ୍ନ୍ୟାସ କଲ,କାରଣ ବତାଅ ? ସେମାନେ ବିକାରର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରିବା ସହ ଘରର ସନ୍ନ୍ୟାସ ମଧ୍ୟ କରିଥା'ନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେ ସାରା ପୁରୁଣା ଦୁନିଆର ସନ୍ନ୍ୟାସ କରୁଛ । ନୂଆ ଦୁନିଆର ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ତୁମକୁ କରାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ତାହା ନିର୍ବିକାରୀ ଦୁନିଆ । ସ୍ୱର୍ଗୀୟ ଈଶ୍ୱର ପିତା ସ୍ୱର୍ଗ ହିଁ ସ୍ଥାପନ କରୁଛନ୍ତି । ଫୁଲର ବଗିଚା କରୁଛନ୍ତି । କ□ାକୁ ଫୁଲ କରୁଛନ୍ତି । ନମ୍ୱରଓ୍ୱାନ କ□ା ହେଉଛି— କାମ ବିକାର । କାମକୁ କଟୁରୀ, କ୍ରୋଧକୁ ଭୂତ କହିଥା'ନ୍ତି । ଦେବୀ-ଦେବତାମାନେ ଡବଲ ଅହିଂସକ ଥିଲେ । ନିର୍ବିକାରୀ ଦେବତାମାନଙ୍କ ଆଗରେ ବିକାରୀ ମନୁଷ୍ୟମାନେ ମୁଣ୍ଡ ନୁଆଁଇଥାନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ଏଠାକୁ ଆସିଛୁ ପଢିବା ପାଇଁ । ବାକି ଅନ୍ୟ ସତସଙ୍ଗ ଆଦିକୁ ଯିବା ସାଧାରଣ କଥା ଅଟେ । ଈଶ୍ୱରଙ୍କୁ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ କହିଦେଉଛନ୍ତି । ବାବା କ'ଣ କେବେ ସର୍ବବ୍ୟାପୀ ହୋଇଥା'ନ୍ତି ? ବାବାଙ୍କଠାରୁ ତୁମକୁ ସମ୍ପ□ି ମିଳୁଛି । ବାବା ଆସି ପୁରୁଣା ଦୁନିଆକୁ ନୂଆ ଦୁନିଆ ସ୍ୱର୍ଗ କରାଉଛନ୍ତି । କେହି ନର୍କକୁ ନର୍କ ବୋଲି ମଧ୍ୟ ଭାବୁନାହାଁନ୍ତି । ସାହୁକାରମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ସ୍ୱର୍ଗରେ ପୁଣି କ'ଣ ଅଛି । ଆମ ପାଖରେ ଧନ ମହଲ ବିମାନ ଆଦି ସବୁ କିଛି ତ ଅଛି, ଏହା ହିଁ ଆମପାଇଁ ସ୍ୱର୍ଗ ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ଆବର୍ଜନା ଅର୍ଥାତ୍ ଝୁମ୍ପୁଡିରେ ରହୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ନିମନ୍ତେ ନର୍କ ଅଟେ । ସେଥିପାଇଁ ଭାରତ କେତେ ଗରୀବ କାଙ୍ଗାଳ ହୋଇଯାଇଛି ।

ପୁଣି ଇତିହାସର ପୁନରାବୃ□ ହେବ । ତୁମର ନିଶା ରହିବା ଉଚିତ୍— ବାବା ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ଦ୍ୱି-ମୁକୁଟଧାରୀ କରାଉଛନ୍ତି । ଅତୀତ, ବ□ମାନ ଭବିଷ୍ୟତକୁ ଜାଣିଗଲଣି । ସତ୍ୟଯୁଗ-ତ୍ରେତାର କାହାଣୀ ବାବା ବତାଉଛନ୍ତି । ପୁଣି କଳ୍ପ ମଝିରୁ ଆମେ ତଳକୁ ତଳକୁ ଖସୁଛୁ । ବାମ ମାର୍ଗ ହେଉଛି ବିକାରୀ ମାର୍ଗ । ଏବେ ପୁଣି ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେ ନିଜକୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଭାବୁଛ । ଏପରି ନୁହେଁ ଯେ ଚକ୍ର ଘୂରାଉଛ, ଯାହା ଦ୍ୱାରା ଗଳା କଟିଯିବ । କୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖାଇଥା'ନ୍ତି ଚକ୍ର ଦ୍ୱାରା ଅସୁରମାନଙ୍କୁ ମାରୁଛନ୍ତି । ଏପରି କଥା ହୋଇ ପାରିବ ନାହିଁ । ତୁମେ ଜାଣୁଛ ଆମେ ବ୍ରାହ୍ମଣ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ଅଟୁ । ଆମ ପାଖରେ ସୃଷ୍ଟିର ଆଦି-ମଧ୍ୟ-ଅନ୍ତର ଜ୍ଞାନ ରହିଛି । ସେଠାରେ ଦେବତାମାନଙ୍କର ଏହି ଜ୍ଞାନ ରହିବ ନାହିଁ । ତାହା ହିଁ ହେଉଛି ସଦ୍‌ଗତି ତେଣୁ ତାକୁ ଦିନ କୁହାଯାଉଛି । ରାତିରେ ହିଁ ସବୁ ପ୍ରକାର ଅସୁବିଧା ହୋଇଥାଏ । ଭକ୍ତିରେ କେତେ ହଠଯୋଗ ଆଦି କରିଥାନ୍ତି—ଦର୍ଶନ ପାଇବା ପାଇଁ । ନବଧା ଭକ୍ତି କରି ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତୁତ ହୋଇଯାନ୍ତି ତେବେ ଯାଇ ସାକ୍ଷାତ୍‌କାର ହୋଇଥାଏ । ଅଳ୍ପ କାଳର ଇଚ୍ଛା ପୁରଣ ହୋଇଥାଏ— ଡ୍ରାମା ଅନୁସାରେ । ବାକି ଈଶ୍ୱର କିଛି କରୁ ନାହାଁନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ଭକ୍ତିର ପାର୍ଟ ରହିଛି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତାପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହଭରା ସ୍ମୃତି ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ୍ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାରାଂଶ :—

(୧) ଏହି ଆତ୍ମିକ ନିଶାରେ ରହିବାକୁ ହେବ ଯେ ବାବା ଆମକୁ ଦୁଇମୁକୁଟଧାରୀ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହେଉଛୁ ସ୍ୱଦର୍ଶନ ଚକ୍ରଧାରୀ ବ୍ରାହ୍ମଣ । ତେଣୁ ଆମକୁ ଅତୀତ, ବ□ମାନ ଏବଂ ଭବିଷ୍ୟତର ଜ୍ଞାନକୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ରଖି ଚାଲିବାକୁ ହେବ ।

(୨) ପାସ୍ ୱିଥ ଅନର ଅର୍ଥାତ୍ ସମ୍ମାନର ସହିତ ଉ□ୀର୍ଣ୍ଣ ହେବା ପାଇଁ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଆନ୍ତରିକ ସ୍ନେହ ରଖିବାକୁ ହେବ । ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବାର ଗୁପ୍ତ ମେହନତ କରିବାକୁ ହେବ ।

ବରଦାନ:- ସର୍ବଗୁଣର ଅନୁଭବ ଦ୍ୱାରା ପରମପିତାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରୁଥିବା ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୁଅ ।

ବାବାଙ୍କର ଯେଉଁ ସବୁ ଗୁଣଗୁଡିକୁ ଗାୟନ କରୁଛ ସେହି ସବୁ ଗୁଣଗୁଡିକର ଅନୁଭବୀ ହୁଅ, ଯେପରି ବାବା ଆନନ୍ଦର ସାଗର ଅଟନ୍ତି ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଆନନ୍ଦର ସାଗରର ଲହଡିରେ ସର୍ବଦା ଖେଳୁଥାଅ । ଯେଉଁମାନେ ବି ତୁମ ସମ୍ପର୍କରେ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଆନନ୍ଦ, ପ୍ରେମ, ସୁଖ, ଶାନ୍ତି ପ୍ରଭୃତି ଗୁଣଗୁଡିକର ଅନୁଭୂତି କରାଅ । ଏହିଭଳି ସର୍ବଗୁଣର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ହୁଅ ତେବେ ତୁମମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ବାବାଙ୍କର ସ୍ୱରୂପର ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷତା ହେବ, କାହିଁକି ନା ତୁମଭଳି ମହାନ ଆତ୍ମାମାନେ ହିଁ ନିଜର ଅନୁଭବୀ ମୂରତ ଜୀବନ ଦ୍ୱାରା ପରମଆତ୍ମାଙ୍କୁ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କରିପାରିବ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- କାରଣରୁ ନିବାରଣରେ ପରିବ□ନ କରି ଅଶୁଭ କଥାକୁ ମଧ୍ୟ ଶୁଭରେ ପରିଣତ କରି ଗ୍ରହଣ କର ।